

“ విస్తురాన్ని చూడకుండా నారము అనగా

బిందువును చూడండి ”

మధువన నివాసులు అనగా మధురత అను నొగరంలో సదా తేలియడేవారు. బాప్ దాదా యొక్క విశేష కర్మ భూమి, చలత్త భూమి, మధుర మిలనపు భూమి లేక మహేశాన్నత వుణ్ణి భూమి, ఇలాంటి భూమి పై సదా నివసిస్తున్న మీరు ఎంత మహేశాన్నతమైనవారు! నిరాకార తండ్రికి కూడా ఈ నొకార భూమితో విశేష స్నేహం ఉంది. ఇలాంటి భూమి పై నివసిస్తున్న మీరు స్వయాన్ని సదా ఇలా అనుభవం చేస్తున్నారా? మధువనం అనగా మధురతతో నిండిన భూమి, మధురమైన భూమి. వృత్తిలో మధురత, వాక్యాలో మధురత మరియు ప్రతి కర్మలో కూడా సదా మధురత ఉండాలి. భూమి ఎంత గొప్పదో ఆ భూమి పై ఉండేవారు కూడా అంత గొప్ప ఆత్మలు. మధువనంలో అనుభవం చేసి వెళ్లన ఆత్మలు కూడా ఏమి చెప్పారు? మధువనం అంటే సంగమయుగ స్వర్గము అని అంటారు. అనగా మీరు స్వర్గ భూమిలో ఉండేవారు. ఇప్పుడూ స్వర్గమే, భవిష్యత్తులో కూడా స్వర్గమే. కావున డబల్ స్వర్గానికి అభికారులుగా అయిన వారు ఎంత విశేషమైన వారుగా అయ్యారు? బాప్ దాదా ఈ రోజు విశేషంగా మధువన నివాసులను కలుసుతోవడానికి వచ్చారు. స్వర్గం యొక్క విశేషత లేక స్వర్గం యొక్క విశేష మహిమ ఏమిటి? అని బాబా అడుగుతున్నారు. స్వర్గం యొక్క విశేష మహిమ సదా సంపన్నత అనగా స్వర్గ ఖాజానాలతో నిండిన స్థానము, అప్పటి అనే వస్తువు ఏది ఉండదు. అట సంగమయుగ స్వర్గం కావచ్చు లేక భవిష్య స్వర్గం కావచ్చు రెండింటికి ఒకే విశేషత గాయనం చేయబడింది. కావున మధువన నివాసులు అనగా సంగమయుగి స్వర్గంలో ఉండేవారు. ఇలాంటి సంపన్న స్థితిని అనుభవం చేసుకుంటున్నారా? మేము సదా తృప్తిగా ఉన్న ఆత్మలమని అనుభవం కావాలి. ఏ విధంగా కోలక అంటే ఏమిటో తెలియసి సంస్కారము భవిష్యత స్వర్గంలో సహజంగా ఉంటుందో అలా మధువనంలో ఉండేవాలికి ఈ సంస్కారం నేచురల్గా ఉండా? స్వర్గంలో ఉండేవారు అనగా ఈ విషయాలస్తు స్వతంపోగా సంస్కార స్వరూపంగా ఉండాలి. మీరు ఎక్కడి నివాసులు? అని ఎవరు అడిగినా చాలా నీళాలో, సంతోషంగా మేము మధువన నివాసులము అని చెప్పారు కదా? మధువన నివాసులు అని ముద్ర పడింది. జత జతలో స్థానంతో వాటు స్థితికి కూడా ముద్ర ఉంటుంది కదా! ఏదైనా శీతలంగా ఉన్న గబికి వెళ్లగానే స్థానం ఎలాంటిదో అలాంటి స్థితి కూడా సహజంగా వస్తుంది కదా! కావున మధువనం మహిమ ఏదైతే ఉండో అలాంటి సంస్కారము తయారయిందా? ఎందుకంటే నొకార రూపంలో లక్ష్మి స్వరూపంగా అందల ముందు మధువనం ఉంది. అందరూ మధువనాన్నే కపీ చేస్తారు. ఎవలి స్థితిలోనైనా అలజడి వస్తే మధువనం అచల్ఫుర్కు వెళ్లనట్టయితే అచలంగా అవుతారని అచల్ఫుర్ మధువనాన్ని గుర్తు చేసుకుంటారు కదా! ఇలాంటి భావనతో, శుభకామనతో అందరూ ఈ పుణ్యభూమికి వస్తారు. అనేకమంచి ఆత్మలకు అలజడిని తొలగించే సాధనం లభించే స్థానం అచల్ఫుర్ మధువనం అయినప్పుడు మధువనంలో ఉండేవారు కూడా సదా అచంచలంగా

ఉంటారు కదా! ఇలాంటి స్థితి అనేకమంచి ఆత్మల కొరకు మార్గాన్ని చూపించే విధంగా ఉంటుంచి ఎందుకంటే మధువన్నం అనగా లైట్ హోన్. అన్ని సేవాకేంద్రాలకు సహాయోగాన్ని ఇచ్చేవారు మధువన్ నివాసులే. సదా సంకల్పం, మాట మరియు కర్తృలలో ఒకలకొరు సహాయోగులుగా ఉంటే జితలో ఉన్నస్వామాలకి కూడా సహాయోగులుగా ఉంటారు కదా! హిల్లలందలకి ఫలితం చూపించుటకు ఒక సంవత్సర తాలం లభించింది. ఈ సంవత్సరంలో ఏమి పరివర్తన తీసుకొచ్చారు? అది మీ ద్వారా విశి ఇతరులు కూడా స్వయం పరివర్తన కావాలి. ఏ విధంగా చాలా నొర్లు కొంతమంచి ఆత్మలు తమ సత్కమైన హృదయంతో, ఉత్సహంతో తండ్రిపై స్నేహంతో అనుభవాన్ని విసిపిస్తున్నప్పుడు అనుభవం వింటూ, వింటూ కూడా అనేకమంచి ఆత్మలు పరివర్తన అవుతున్నట్లు చూస్తాము. ఒక్కల పరివర్తన అనేక మంచి ఆత్మల పరివర్తనకు సాధనంగా అవుతుంది. ఇలా అనేకమంచికి ఒక ఉదాహరణ రూపమయ్యే పరివర్తన జిలగిందా? ఈ ఒక్క సంవత్సరంలో ఇలాంటి అద్భుతమైన అనుభవం ఏదైనా అయ్యిందా? ఎవరెవరు పైజింపే చేశారు? ఎవరు లిష్ట్ యొక్క గీత్త్ తీసుకున్నారు?

ఏ విధంగా ఈ రోజుల్లో టీ.విలో ఒక స్థానం యొక్క చిత్రము నలుపైపులా స్పష్టంగా కసిపిస్తుందో అలా మధువన్నం కూడా టీ.వి స్టేషన్. నలుపైపులా టీ.వి సెట్లు పెట్టబడి ఉన్నాయి. ఏ విధంగా ఈ రోజుల్లో సైన్స్ సాధనాల ద్వారా సంకల్పాల గతి లేక మనసా స్థితిని చెకింగ్ చేసుకోగల్లుతున్నారో, అలా మధువన్ నివాసుల సంకల్పాల గతి లేక మానసిక స్థితి నలుపైపులా వ్యాపిస్తుంది. అందువలన ప్రతి సంకల్పం పై గమనము ఉండాలి. టీ.సిలో నిర్మిక్షం, సామిలితనం ఉండరాదు. మధువన్ నివాసులు మధువన్నంలో కూర్చోని ఉన్న విశేష సంకల్పం ద్వారా ఎలాంటి పైబోషన్ వ్యాపింప చేయాలనుకున్న నలుపైపులా వ్యాపింపజేయగల్లారు. ఏ విధంగా స్థాల వస్తువుల సుగంధం నలుపైపులా స్వతపోగానే వ్యాపిస్తుందో అలా ఈ పైబోషన్ సంకల్పాల ద్వారా నలుపైపులా స్వతపోగానే వ్యాపించాలి. మధువన్ నివాసులకు ఇటి విశేషమైన సేవ. మధువన్నంలో ఏదైనా విశేషంగా భట్టి చేస్తున్నట్లయితే దాని పైబోషన్ నలుపైపులా వ్యాపిస్తాయి కదా! లెట్ర్ ద్వారా సమాచారం వెళ్లకపోయినా మధువన్ సూట్ పైబోషన్ నలుపైపులా చాలా సహజంగా వ్యాపించగలవు. కర్తృ ద్వారా కర్తృణా సేవ మీ బాధ్యతగా చేస్తారు కానీ జితలో మనసా సేవ గులంది కూడా బాధ్యత ఉందా? బాహ్యదాదా సంవత్సరం ఫలితాన్ని చూఉటానికి వచ్చారు కదా! ఎవరైతే దగ్గరగా ఉంటారో వారు గొరవపూర్వకంగా ఎంతవరకు పాసయ్యారు? మహాన్ ఆత్మల జితలో ఉన్నారు. సాకారంలో కూడా దగ్గరగా ఉన్నారు, స్థానం కూడా మహిమాన్నిపైనటి. ఇలాంటి ఆత్మల ప్రాలభం ఎలా తయారవుతుంది? శాస్త్రాలలో కూడా మధువన్నం మహిమ విశేషంగా మహిమ చేయబడింది. కావున మధువన్ నివాసులు అంటే ప్రతి విషయంలో విశేష ఆత్మలు. ప్రతి సమయం ఏదో ఒక విశేషతను చూపించేవారు. ఏ ద్రూప వచ్చినా మధువన్నంలో ఉండేవాలకి ఈ విశేషత ఉంది, మధువన్ స్వర్గంలో ప్రతి ఆత్మ సదా త్వహిగా ఉన్న ఆత్మగా, సంపన్న మూల్గుగా ఉన్నారు అని అనుభవం చేయుటి.

టీ.సి.కి ఆధారము “మేము డాత హిల్లలుగా అయ్యి సరాఫ్త్ లకు ఇవ్వాలి” కాని తీసుకోకూడదని సదా ఒకే లక్ష్మీము ఉండాలి. వీరు చేస్తే నేను చేస్తానని కాదు. ప్రతి ఒక్కరూ డాతా స్థితి యొక్క భావన ఉంచుకుంటే అందరూ ఇచ్చేవాలగా అనగా సంపన్న ఆత్మలుగా కాగలరు. సంపన్నులుగా కాకపోతే ఇవ్వలేరు.

ఎవరైతే సంపన్న ఆత్మగా ఉంటాలో వారు సదా తప్పకుండా తృప్తి కలిగిన ఆత్మగా ఉంటారు. నేను దాత బిడ్డను, ఇవ్వడమే తీసుకోవడమని భావించాలి. ఎంత ఇస్తారో అంత తీసుకుంటారు. ప్రాక్తికల్గా తీసుకొనేవాలగా కాదు ఇచ్చేవాలగా కావాలి. దాతా స్థితి సదా సిల్విష్టంగా, కోలక అంటే ఏమిటో తెలియని స్థితిని అనుభవం చేయస్తుంది.

సదా ఒకే లక్ష్ము వైపే దృష్టి ఉండాలి. ఆ లక్ష్ము జిందువు. ఒకే లక్ష్ము అనగా సదా జిందువు వైపే చూసేవారు. ఇతర ఏ విషయాలను చూస్తున్నా చూడకండి. దృష్టి ఒక్క జిందువు వైపే ఉండాలి. ప్యుతిచిష్ట రూపంలో కూడా చేప వైపు దృష్టి లేదు కానీ కంటిలో ఉన్న జిందువు వైస్త ఉంది అని చూసించారు. చేప విస్తారం అయితే సారం జిందువు. విస్తారాన్ని చూడలేదు కానీ సారము అనగా ఒక్క జిందువును చూశాడు(అర్ధనుడు). అదే విధంగా ఒకవేళ ఏ విషయంలోని విస్తారాన్ని చూచినా విఘ్నాలలోకి వస్తారు. సారము అనగా ఒక్క జిందు రూప స్థితి తయారవుతే పుర్ణస్వాప్ అనగా జిందువు పెట్టబడుతుంది. కర్తులో కూడా పుర్ణస్వాప్ అనగా జిందువు, ప్యుతిలో కూడా జిందువు అనగా బీజరూప స్థితి తయారవుతుంది. విశేషంగా ఈ అభ్యాసం చేయాలి. విస్తారాన్ని చూస్తున్నా చూడరాదు, వింటున్నా వినరాదు. ఇది ఇప్పటి నుండి అభ్యాసం కావాలి. అప్పుడే అంతిమ సమయంలో నలువైపులా అలజడితో కూడిన చాలా దుఃఖము కలిగించే శబ్దాలు, అతిభయంకరమైన దృశ్యాలు ఉన్నప్పుడు వాటిలో ఏస్ కాగలరు. ఇప్పటి విషయాలు, ఇప్పుడు ఉన్న పరిస్థితులు ఆ సమయంతో వెళ్లిస్తే అసలు ఏమీ లేదు. ఒకవేళ ఇప్పటి నుండి చూస్తూ కూడా చూడకుండా, వింటుగా కూడా విన్కుండా ఉండే అభ్యాసం లేకపెతే అంతిమంలో ఈ భయంకరమైన దృశ్యాన్ని చూస్తూ ఒక్క త్రణం వేపరో సదా కాలం కొరకు ఫేయిల్ మార్పులు లభిస్తాయి. అందువలన ఇలాంటి అభ్యాసం విశేషంగా కావాలి. సాకార శలీరం కూడా ఆకాలి రూపంలో అనుభవం అయ్యే స్థితి ఉండాలి. ఏ విధంగా ఆకాలి రూపంలో చూశారు కదా. సాకార శలీరం కూడా ఆకాలి ఫలిస్తా రూపంగా అనుభవం చేశారు కదా! నడుస్తూ తిరుగుతూ, కార్యం చేస్తూ ఆకాలి ఫలిస్తాగా అనుభవం చేసేవారు. శలీరం అదే ఉండేబి కానీ స్ఫూల శలీర భారము తొలగిపోయిన కారణంగా స్ఫూల శలీరం ఉన్నప్పటికీ ఆకాలి రూపంగా అనుభవం చేసేవారు. కావున ఇలాంటి అభ్యాసం ఏ అందలకి ఉండాలి. కర్మింటియాల ద్వారా కర్తు జిరుగుతూ ఉండాలి. కానీ మనసా శక్తి ద్వారా వాయుమండలం శక్తితాలిగా, స్నేహ సంపన్నంగా, సర్వాల సహకారంతో కూడిన వైపీస్తే వ్యాపించి ఉండాలి. ఏ స్థినాసితి వెళ్లనా ఈ ఫలిస్తా రూపం కనిపించాలి. కర్తు చేస్తున్నారు కానీ ఒకే సమయంలో కర్తు మరియు మనసా రెండు సేవల బ్యాలస్ట్ ఉండాలి. ప్రారంభంలో ఈ అభ్యాసం చేయించేవారు. కర్తు భలే చాలా సాధారణంగా ఉన్న స్థితి ఎంత మహాస్నేతంగా ఉండాలంటే సాధారణ కర్తులు చేస్తున్న సాక్షాత్కార మూర్ఖులుగా కనిపించాలి. ఏ స్ఫూల కార్యం అయినా బట్టలు ఉత్కడం, శుభ్రం చేయడము, వంట గబిలో పసి చేసేవారు కానీ స్థితి చాలా ఉన్నతంగా ఉండేబి. ఇలాంటి సమయం కూడా ప్రాక్తికల్గా వస్తుంది. చూసేవారు ఇంత గొప్ప మహిమ కలిగిన ఆత్మలు ఫలిస్తా రూపంలో ఎంత సాధారణ కార్యం చేస్తున్నారని వర్ణన చేస్తారు. పసి సాధారణము కాని స్థితి అతిశ్రేష్ఠము. ఏ విధంగా సత్కయుగ రాజవంశ ఆత్మలు వచ్చినప్పుడు వాలి భవిష్య రూపాన్ని ప్రాక్తికల్గా చూస్తూ ఇంత గొప్ప మహారాజులు ఎంత చిన్న కార్యం చేస్తూ ఉన్నారని ఆశ్చర్యపోయేవారు. విశ్వ మహారాజులు భోజనం తయారు

చేస్తూ ఉన్నారు. అలాగే రాబోయే ఆత్మలు, మాకు పూజ్యలు, శేషులైన ఇష్టు దేవతలు ఈ కార్డుం చేస్తున్నారా? అని వర్షాను చేస్తారు. నడుస్తూ, తిరుగుతూ ఇష్టుదేవత లేక దేవీల నొళ్ళత్వారం స్వప్తంగా కనిపించాలి. అంతిమ సమయంలో పూజ్య స్వరూపాన్ని ప్రత్యేకంగా చూడటం మొదలవుతుంది. ఫలస్తూ రూపం ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తుంది. కల్పం ముందు కూడా అర్పునుని గాయనం ఉంచి కదా! నిధారణ స్నేహితుడి రూపాన్ని కూడా చూశడు తానీ వాస్తవిక రూపం నొళ్ళత్వారం చేసుకున్న తర్వాత మీరు ఎవరు? అని వర్షాను చేస్తాడు. ఇంత శ్రేష్ఠమైనవారు, తాని నిధారణ స్నేహితుడి రూపం. ఈ విధంగా నడుస్తూ, తిరుగుతూ మీ నొళ్ళత్వారాలు కూడా అవుతాయి. దివ్య దృష్టితో చూడటం అది వేరే విషయం. మొదట్లో నడుస్తూ, తిరుగుతూ చూసేవారు కదా. ఇది ధ్వనింలోకి పెళ్ళి చూసే విషయం కాదు. ఎల్లాతే ఒక్క నిధారణ తండ్రిని అభిలో అనుభవం చేశారో అలా ఇప్పుడు అంతిమంలో అందరూ నొళ్ళత్వారమవుతారు. ఈ నిధారణ రూపం అధ్యశ్శమైవితుంది. ఫలస్తూ రూపం లేక పూజ్యరూపాన్ని అందరూ చూస్తారు. ఏ విధంగా ఆదిలో ఆకాలి బ్రహ్మ మరియు శ్రీకృష్ణుని రూపం జత జతలో నొళ్ళత్వారం అయ్యేదో అలా ఇప్పుడు కూడా ఈ నిధారణ రూపం చూస్తూ ఉన్న కనిపించకూడదు. అప్పుడే అనేకమంది ఆత్మలకు మహానీ ఆత్మలైన మీ నిధారణ రూపం చూస్తూ కూడా కనిపించదు. తెరచి ఉంచిన నేత్రాలకు ఒక్క సెకండ్లో నొళ్ళత్వారం అవుతుంది. ఇలాంటి స్థితిని తయారు చేసుకొనుటకు విశేషంగా చూస్తూ కూడా చూడకుండా, వింటూ కూడా వినకుండా ఉండే విశేష అభ్యాసం తెలిపారు. ఒక్క విషయమే వినండి, ఒక్క జిందువునే చూడండి. విస్తూరాన్ని చూడకుండా ఒక్క నిఱాన్ని చూడండి. విస్తూరాన్ని వినడకుండా సదా నిఱాన్నే వినండి. అప్పుడు ఈ మధువనం ఇంద్రజాల నగరంగా తయారపుతుంది. మధువనం మహాత్మాన్ని అనగా మధువనంలో ఉండేవాల మహాత్మాన్ని విన్నారు కదా! మంచిది.

మధువనంలోని సోదరీలతో :- మధువనం శక్తి సైన్యం అనగా విశేష ఆత్మల సైన్యము. ప్రతి ఒక్కలకి తమ విశేషత బాగా తెలుసు కదా! విశేషత కారణంగానే విశేష భూమిలో నివసించేవాలగా అయ్యారు. ఈ సంతోషం ఉంటుందా? వెనుకబేటి భాతా ప్రతి ఒక్కలకి ఎవలిచి వాలికి ఉంది. అది సమాప్తము కూడా అవుతూ ఉంటుంది కానీ తోడు తోడుగా త్రామానుసారంగా ఏదో ఒక విశేషత కూడా ఉంది. అందుకే విశేష వాత్త లభించిది. సదా పుష్టిభూమి మరియు శ్రేష్ఠ ఆత్మల నింగత్తుంలో ఉండే విశేష వాత్త, ఇది కూడా తక్కువ భాగ్యమేమీ కాదు. జడచిత్రాల మంచిరం యొక్క పూజారులు కూడా తమను తాము ఎంత గొప్పవాలగా భావిస్తారు. పూజారులే అయినా వాలికి ఎంత నఫా ఉంటుంది! ఎందుకంటే విగ్రహశిసికి సమీప సంబంధంలో ఉన్నామని భావిస్తారు. జడచిత్రాల పూజారులే ఇంత నఫాతో ఉంటారు. ఇక్కడ పూజాల అను విషయమే లేదు. ఇక్కడ సంపర్కంలో ఉండేవారు, నింగత్తుంలో ఉండేవారు, జతలో తోడుగా ఉన్న మీకు ఎంత నఫా మరియు సంతోషం ఉండాలి. ఈత్తలీయ పలవారంలోకి వచ్చిన ఆత్మకు ఏ విశేషత లేకపోవడం అనేటి ఉండజాలదు. కావున తమ విశేషతను తెలుసుకొని దానిని కర్తులో వినియోగించండి. ఏ గుణం అయినా, విశేషత అయినా, కర్తుణ సేవ చేసి గుణం కావచ్చు, మధురతా గుణం కావచ్చు, స్నేహ గుణం కావచ్చు దానిని కార్డుంలో వినియోగించండి. ఏ విధంగా ఇనుము పరశువేణికి అంటుకుని బంగారంగా అవుతుందో అలా ఒక్కగుణం లేక విశేషతను సేవలో వినియోగిస్తే సేవాఫలము ఒకటికి లక్షరెట్లు లభిస్తుంది. ఆ ఒక్క విశేషత అనేక సమయాలలో ఫలం ఇవ్వడానికి అర్థముగా తయారపుతుంది. ఏ విధంగా ఒక్క

విత్తనం వేస్తే అనేక ఫలాలు వస్తాయో అలా ఒక్క విశేషతను కూడా కర్తృలో విసియోగించడం అంటే భూమిలో విత్తనం నాటడం వంచిదే. కనుక ఎంత అద్భుతవంతులో అర్థమయిందా? బ్రాహ్మణ పరివారంలో జన్మించినారంటే జన్మతో పాటు దిద్ది ఒక విశేషత యొక్క భాగ్యాన్ని వెంట తీసుతానే వచ్చారు. కేవలం దానిని తార్కంలో ఎంతవరకు విసియోగించున్నారో అందులో తేడా వచ్చేస్తుంది. ఇది జన్మతోనే లభించిన భాగ్యము. కానీ భాగ్యాన్ని కర్తృలో లేక సేవలో విసియోగించినట్లయితే అనేక సమయాలకు లేక అనేకసార్లకు భాగ్యం యొక్క ఫలం తీసుకుంటారు. జీజాన్ని నాటే ఈ పద్ధతి రావాలి. ఫలం తప్పక లభిస్తుంది. జీజం నాటడం అనగా విశేషతలనే జీజాన్ని సేవలో విసియోగించడం. ఇత్కండ అందరూ సదా భాగ్య సింహసనానికి అధికారులే ఉన్నారు. ఈ భాగ్యం కోసం కల్పం ముందు ప్రుతి చిహ్నంలో కూడా ఇష్టటి వరకు ఒక్క సెకండ్ అయినా దగ్గరగా ఉండటం మహాస్నేష భాగ్యంగా భావిస్తారు. మరి ప్రత్యుషంగా ఉన్న మీ సంతోషం మరియు మీ భాగ్యం ఎంత శ్రేష్ఠమైనది. శ్రేష్ఠతను ఎదురుగా ఉంచుకుంటే వ్యాధి మాటలు సమాప్తమైవిషితాయి. మంచి.

వరదానము:- “భయంకర రూపములోని మాయ యొక్క ఆటను సాక్షిగా చూసే

మాయాజీత్ భవ ”

మాయకు స్తోగతం చెప్పేవారు దాని భయంకర రూపాన్ని చూసే భయపడేరు. సాక్షిగా ఉండి ఆటను చూస్తే ఆనందం కలుగుతుంది. ఎందుకంటే మాయటి బయట నుండి పులి రూపం కానీ దానిలో పిల్లికుస్నంత త్కు కూడా లేదు. కేవలం మీరు భయపడి దానిని పెద్దబిగా చేసుకుంటారు. ఏమీ చెయ్యను, ఎలా అవుతుందో..... కానీ ఏదైతే జరుగుతూ ఉందో అని మంచి, జరగబోయేటి ఇంకా మంచి అను వింతం జ్ఞావకం ఉంచుకోండి. సాక్షిగా ఉండి ఆటను చూస్తే మాయాజీత్ లైవిషితారు.

స్తుతి:- “ ఎవ్వరైతే సహన శేలురుగా ఉంటారో ఎంరు ఎవ్వులి భూమి-స్వామివాలులో కాలిపోరు,

వ్యాధి మాటలను ఒక చెవితో విని అంకొక చెవితో వెఱలేస్తారు ”

